

9/3/2019 Forstihuntu

PROFESSORI VAUHKOSEN HAASTATELU • UNIFORSTIN TYÖKEIKAT • KESÄTYÖT • PK-KERHON ESKURSIO
KRAKOVAAN • SUOTIETEELLINEN ESKURSIO SAKSAAN • IFSS VIROSSA • HYDEKESÄ 2019 •
ILMASTOAHDISTUS • VAIHTOKERTOMUS UUDESTA-SEELANNISTA • PÄIVÄ FORSTINA: EMIL EKMAN •
METSONPOJAN LEGENDA OSA 2

FORSTIHUUTO 3/2019

SISÄLTÖ

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajalta
- 5 Loimun palsta
- 6 Jari Vauhkonen aloitti metsäsuunnittelun professorin virassa
- 10 Forstien kesätyöt
- 13 Forstit töissä
- 16 Puukaupallisen kerhon ekskursio Krakovaan
- 20 Kostea viljelyä saksalaiseen malliin
- 23 From seed to product – Viron metsät siemenistä tuotteiksi
- 26 Yhdeksän viikon kenttäkurssi täynnä perinteitä ja uusia metkuja
- 29 Päivä forstina
- 30 Vuoristovaelluksia ja kaurapuuron kaipuuta - vaihdossa maailman toisella puolen
- 32 Kärsitkö ilmastoahdistuksesta?
- 33 Kysy Antero Vipuselta
- 35 Jahtivoudin palsta
- 36 Tiedottajan palsta

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Elli-Noora Kamppuri
MUU TOIMITUSKUNTA Anna Viitamäki, Meri Tuomainen, Maria Selin, Tarja Anttila, Anniina Jokinen, Hannes Kokkonen, Henri Jokinen, Alina Lehikoinen, Anni Järvinen, Olivia Kuuri-Riutta, Sini Salko, Ukko Koivula ja Veera Kuronen
TAITTO Veera Kuronen, Veera Schildt ja Johanna Tuviala
KANSI Elli-Noora Kamppuri
KESKIAUKEAMA Mikko Manninen

SÄHKÖPOSTI forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYYn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY
PAINOPAikka Bookcover Oy

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

Ihmislouontoon kuuluu usein helpoimman tien valinta. Paljon puhutaan moraalista ja periaatekysymyksistä, mutta loppujen lopuksi oma mukavuus ja raha voittavat.

Hyvänä esimerkkinä toimivat Dohan MM-kisat. Kansainvälinen yleisurheiluliitto IAAF on painottanut, kuinka tärkeää ihmisoikeuksien noudattaminen heille on, mutta tositilanteessa mammona määrää. Kun Qatarin öljypohatat tarjoavat suuret rahat kisojen pitämiseksi ihmisoikeusrikkomusten kehdoissa, epäinhimillisessä kuumuudessa, IAAF:n ei tarvitse miettiä kahdesti omien periaatteidensa murskaamista. Rahatukku vaihtaa omistajaa, päättäjät myhäilevät, vaikka urheilijat ja katsojat kritisoivat. Kuten yleensä tämä kritiikki kaikuu kuuroille korville.

Sama ilmiö tapahtuu ilmastonmuutoksen kanssa. Monet kansalaiset kiehuvat ja kihi-sevät: nyt on aika toimia. Samalla media toittottaa kasvihuonekaasupäästöistä ja vihreistä vaihtoehdoista. Silti toiset eivät ole valmiita toimimaan. Yksittäiset ihmiset ehkä, mutta päättäjät uivat rahamassojen mukana myötävirtaan kohti väistämätöntä tuhoa. Miksi murehtia tulevaisuuden ongelmista, kun voi nauttia ylellisestä elämästä? Jos oma talous kukoistaa nyt, kaikki on hyvin.

Se kulman takana väijyvä mörkö

Eniten ilmastosta ovat huolissaan nuoret, jotka joutuvat elämään tulevaisuuden epävaikassa oloissa pisimpään. Vanhana pieruna on helppo ajatella, että eihän minulta näitä mukavuuksia enää saa viedä, huolimatta seurauksista. Samanaikaisesti nämä ihmiset haluavat läheisilleen parasta yhtä paljon kuin IAAF haluaa ihmisoikeuksien toteutuvan. Silti tosipaikan tullen, eivät ihmiset kuten ei IAAF:kaan osaa valita ”oikein”.

Miksi valita oikein, kun voi tallata tasaisinta tietä ja sulkea korvansa muiden moralisoinnille? Kulman takana väijyvä mörkö odottaa kuitenkin vasta siellä kulman takana.

Tämän ei ole tarkoitus syyllistää teitä lukijoita. Yhtä lailla edellä mainitut toimijat ovat ihmisiä kuin me muutkin ja ihmiset harvoin kykenevät toimimaan täydellisesti. Ilmakehä ei myöskään räjähdä yksittäisen opiskelijan väärään roskakoriin heittäjästä kananmunkuoresta, vaan todelliset ratkaisut tulevat ylempien tahon päätöksistä.

Tekstin tarkoitus olisi kuitenkin saada sinutkin aprikoimaan, miksi selvän oikean päätöksen tekeminen on joskus niin vaikeaa. Ilmastoasioissa (jos uskot maailman välkyimpiä tutkijoita ja tieteellisiä tosiasioita) ja ihmisoikeuskysymyksissä ihmiset usein tietävät, mikä olisi selkeästi paras ratkaisu. Silti näin ei tehdä. Miksi?

Elli-Noora Kamppuri
Päätoimittaja

Tunnelmia syyydestä

”ONKO TÄMÄ AINA TÄLLAISTA?”, kysyy eräs fuksi lannistunut ilme kasvoillaan. Syyshydeä on kulunut kaksi päivää, ja ohjelmaan on jo mahtunut Janssonin kiusausta, kuraisia kuoppia ja hypsometrin sielunelämän ja toimintaperiaatteen syväanalyysiä. Mieleni tekee vastata: ”Kulta pieni, tämä on vasta esimakua. Tältä elämäsi tulee näyttämään seuraavat viisi vuotta”. Mutta jostain syystä päätänkin olla armollinen; lupaan, että opiskelu metsällä ei keskimäärin ole yhtä... intensiivistä. Viikissä suurin osa luennoista järjestetään turvallisesti sisätiloissa, ja opiskelijaruokalan keittäjät ovat huomanneet, että eivät valmista ravintoa iltapuhtekseen suota ojittaneille metsien miehille kultaisella 70-luvulla. Järkytyn hieman vastaukseni vilpittömästä hyväntahtoisuudesta, ja pohdin mikä on riistänyt terävimmän kärjen normaalilta huonolaatuiselta ironialtani. Kenties syyshyde on niin kokonaisvaltainen kokemus, että se murtaa paatuneimmankin metsäläisen psyyken ja selkärangan. Osoituksena tästä halusin jakaa kanssanne assarien saumattoman yhteistyön tuloksena syntyneen kontekstittoman kaunokirjallisuuden mestarinäytteen ”Tiistai—eikä ole”:

Kermaperunat kalapuikkojen kera kookoskastikkeella. Jälkiruoksi oli päärynä-vaniljarahkaa. Jotakuinkin päiväni siinä oli pilalla ennen herätystä. Sitten lähdin Freiburgiin IFSAn kännir— eikun kokousmatkalle. Ostin viiden tähden jallupullon ja suuntasin lentokentälle. Katselin peilikuvaani pitkän aikaa, mutta molekyylien kiraalisuus ei auennut edes kolmen päivän krapulassa.

Särpin teetä ja pohdin georgialaisia aakkosia, enkä voinut olla miettimättä voiko se olla bentseenirengas. Nice. Itse en osaa edes latinalaisia aakkosia, ja itkin verta georgien kunniaksi; he joutuivat opettelemaan kolmet kirjaimet ennen yläastetta. Tosin Georgian tasoisessa läävässä aakkosten osaaminen todennäköisesti katsotaan lähes korkeakoulututkinnoksi.

Mietin, milloin koulu alkaa tammikuussa. Toivottavasti lomaa riittää pari viikkoa tammikuun puolelle, jottei vaan tarvitsisi tehdä mitään. Haukottelin. Google-hakuni näytti surulliselta: ”ilka korpela”. Tiesi taas marvanneensa. Join teetä. Meillä ei ollut saraa eikä tekemistä. Koin olleeni aktiivinen. Pehkusuo olisi saattanut tarjota saran, mutta kuka nyt suolta suokasveja etsisi.

Kukaan ei ottanut parempaa kameraa mukaan. Minun piti kuvata juttuun Metsäylioppilaaseen jotain kuvia Hyytiälästä, mutta olin Freiburgissa ja Esko huusi minulle copyrighteistä. Ryystin lisää teetä. Ryys.

Krääk-krääk, vituttaako? Luit juuri n. 160 sanaa silkkaa tajunnanvirtaoksennusta, etkä miettinyt missään vaiheessa tuhlaatko vain aikaasi. Häpeä. Nyt se on valmis. Mä en enää koske siihen. Nyt se on valmis. Aamen.

Ilo ja ylpeys olla mukana pitämässä yllä laadukasta metsäopetusta nyt ja tulevaisuudessa.

Tasapainoista syksyä joka forstille,
Anna

LOIMUN PALSTA

Tervetuloa fuksit! Ja vanhoille tervetuloa takaisin!

TÄNÄ VUONNA haluamme pyrkiä Loimun ja varsinkin LoVin kanssa entistä enemmän tarjoamaan opiskelijoille juuri heitä kiinnostavia tapahtumia. Tämän takia otammekin mielellään vastaan palautetta, toiveita ja kehitysideoita sekä tapahtumissa, että sähköpostitse. Jos sinulla on joku tapahtuma, jollaiseen haluaisit osallistua, heitä meitä viestillä osoitteeseen promoottori.viikki@loimu.fi!

Mutta mikäs se Loimu ja LoVi olikaan? (Tietoinen lukija, skippaa tämä kappale). Loimu ry on luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden oma ammattiliitto. Ammattiliitto tarjoaa jäsenilleen edunvalvonnan (eli poliittisen vaikuttamisen) lisäksi runsaasti jäsenetuja. Suosituimmat jäsenedut ovat neuvonta työ- ja lakiasioissa, esimerkiksi työsopimusten tarkistus sekä CV:n ja työhakemuksien kommentointi. Näiden lisäksi tarjolla on paljon muutakin, vakuutuksista hyviin pankkietuihin ja Member+-palveluun, josta löytyy tarjouksia kaikesta keilauksesta ja illallisista lomamatkoihin. Loimun jäsenenä nautit myös LoVin tarjoilueduista tapahtumissa. Lisää tietoa Loimusta ja jäsenyydestä löydät loimu.fi-osoitteesta.

Syksyllä Loimu on mukana monessa tapahtumassa ViikkiAreenasta kertsikahveihin ja CV-koulutukseen. Olemme myös mukana Luonnontietelijöiden Pikkujouluuristeilyllä, toivottavasti siellä nähdään! Uutena asiana syksyille lähes kaikissa Loimun tapahtumissa on jäsenille jaossa Loimun uusi haalarimerkki. Jos siis olet

jäsen, tule hakemaan seuraavasta tapahtumasta omasi! Uusi merkki on tarkoitettu ainoastaan Loimun jäsenille. Se on suunniteltu opiskelijan toimesta merkkikilpailussa, ja parhaista vaihtoehdoista opiskelijoiden itselleen äänestämä. Merkki on

kaunis, ja heijastaa upeaa luontoa, jonka säilyminen ja josta nauttiminen ovat myös Loimun arvoja. Syksyn edessä muistetaan nauttia näistä arvoista, kuten syksyisestä sienimetsästä, ruskaisesta vaellusreissusta tai punaisesta vaahterasta kampuksen pihalla.

Ihanaa syksyä kaikille, ja fuksit muistakaa fuksikampanja! (Ilmainen opiskelijajäsenyys 2021 asti).

Meri Tuomainen

Viikin kampuspromoottori

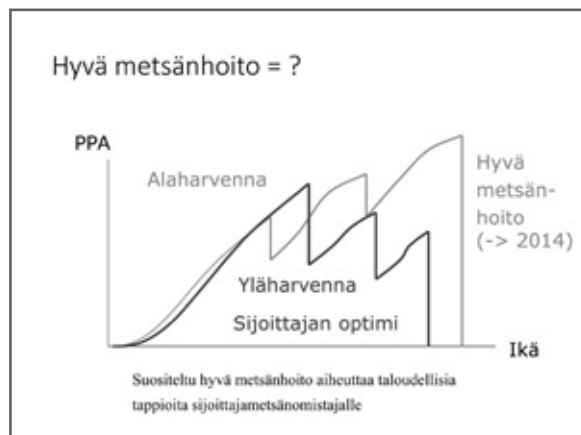
JARI VAUHKONEN ALOITTI METSÄSUUNNITTELUN PROFESSORIN VIRASSA

TEKSTI: MARIA SELIN

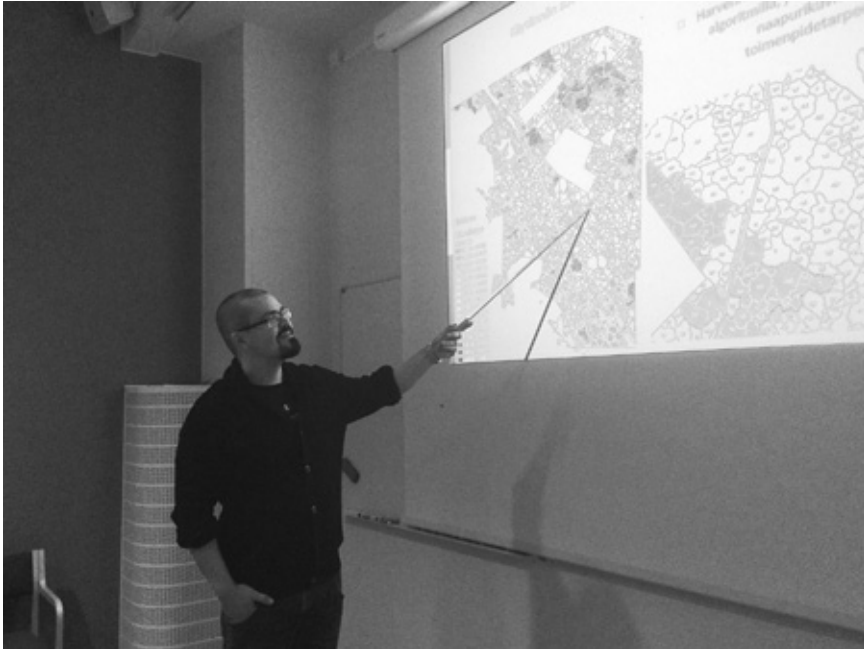
Tiistaina metsäsuunnittelun luennon jälkeen muutama oppilas jää keskustelemaan laskuharjoituksista, toiset ovat suunnanneet kerhohuoneelle laskemaan niitä. Farkkuihin ja tummaan huppariin pukeutunut metsäsuunnittelun professori kumartuu katsomaan esitettyä laskentataulukkoa. Tietokoneen ruutu heijastuu silmälasien suorakulmaisista linseistä ja sen takana tummat silmät tutkailevat kuvaajia. Opiskelijat ja professori juttelevat aikansa ja pääsevät lopulta yhteisymmärrykseen. Tänä syksynä **Jari Vauhkonen** on aloittanut metsäsuunnittelun professorin virassa Helsingin yliopistolla. Hän on saanut vastuulleen metsäsuunnittelun tehtävät, joita Lukelle viittisen vuotta sitten siirtyneen **Annika Kankaan** jälkeen on paikkailtu sijaisilla.

Pääsemme siirtymään aamulla vielä hiljaiseen ruokalaan haastattelua varten. Kysyn, että menemmekö niin sanotulle henkilökunnan puolelle. ”Siellä on pehmeämmät penkit”, totean. Professori naurahtaa ja suuntaamme keltaisen pyöreään pöydän luokse. Hän laskee pöydälle luennolla mukana olleet paperit, oranssin vesipullon ja **Timo Pukkalan** kirjan *Metsäsuunnittelun menetelmät*.

Vauhkonen käsi laskeutuu metsäsuunnittelun kurssikirjalle. Timo Pukkala opetti Vauhkoselle ja monille muille forsteille metsäsuunnittelua Joensuussa. Hänelle on jäänyt mieleen ensimmäisen luennon kuvaaja, joka vertaili hyvän metsänhoidon suositusten mukaista ja sijoittajalle optimaalista kiertoaikaa ja harvennuksia. Päätelmänä luki, että ”Hyvä metsänhoito johtaa taloudellisiin tappioihin”.

Kalvo: Jari Vauhkonen

Professori Vauhkonen luennoimassa spatiaalisesta optimoinnista Metsäsuunnittelun perusteet -kurssilla. Kuva: Maria Selin

Vauhkonen mukaan Pukkala provosoi, mutta kannusti kriittiseen ajatteluun. Nyt vuosia myöhemmin Vauhkonen pitämän metsäsuunnittelun peruskurssin aluksi nähtiin samanlainen kalvo, jonka päätelmää pyritään kurssin laskuharjoituksissa ymmärtämään vertailemalla erilaisia käsittelyjä.

MITEN Jari Vauhkonen päätyi metsäsuunnittelun professoriksi, luennoimaan meille erilaisten omistajan preferenssien huomioimisesta ja niiden optimoinnista?

”Pitkä polku, mikä siihen johti” huokaa Vauhkonen. Eikä täysin suora.

Ensimmäisenä vuotena Joensuussa oli Vauhkonen opiskellessa yhteisiä opintoja, jolloin suuntautumisesta ei tarvinnut olla huolissaan. ”Sitten toisena vuonna aloitettiin sivuaineet”, Vauhkonen sanoo ja kertoo käyneensä monen aineen ensimmäisillä luennoilla.

”Turha sitä on heti tehdä ammatinvalintaa. Yliopistolla voi kokeilla eri aloja”, hän toteaa ja lisää vielä: ”Opiskelijana voi elää vapaammin.”

Taloudelliset aineet Vauhkonen jätti vähemmälle, kun tietojenkäsittelytiede alkoi kiinnostaa. Kaukokartoitus vei aluksi, ja aiheesta syntyi kandidaatin harjoitustyö ja pro gradu. Vuonna 2010 Vauhkonen väitteli puiden kaukokartoituksesta.

Tutkijana toimiessa Vauhkonen alkoi hahmottaa erilaisten aineistojen mahdollisuuksia ja rajoituksia, ja myöhemmin hän alkoi miettiä, miten kaukokartoitustietoa olisi järkevää käyttää. Hoidettuaan Helsingissä metsätietojärjestelmien yliopistolehtorin sijaisuutta vuosina 2012–2014, Vauhkonen siirtyi Joensuun yliopistoon Pukkalan alaiseksi.

Pukkala päätti kuitenkin pitää sapattivuoden ja koko metsäsuunnittelun opetus jäi Vauhkonen vastuulle. Keväällä Joensuun metsätieteiden opiskelijat yllättivät Vauhkonen kesken tunnin ruusun kanssa: hänet oli valittu vuoden opettajaksi. Metsäsuunnittelun luennoilla huomaa kuinka rauhallista ja selkeää on opetus.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

”Tällainen opetustyyli on nivoutunut vuosien saatossa”, hän miettii. Yliopistotutkijana oleminen jälkeen hän siirtyi Luonnonvarakeskukselle erikoistutkijaksi.

SYKSY on alkanut vauhdikkaasti. Vauhkonen muutti Joensuusta Helsinkiin syyskuun alussa ja opetuskin alkoi heti Metsäsuunnittelun perusteet -kurssilla: ”Oli maanantai toinen syyskuuta ja tiistaina ensimmäinen luento.”

Tuore professori on löytänyt viikkorytminsä yliopistolla. Maanantaisin vuorossa on opintojen valmistelua. Hän kertoo, että luentojen valmisteluun menee enemmän aikaa kuin moni arvaakaan. ”Ei ole niin helppoa puhua pari tuntia järkeviä”, hän tietää.

Tiistaina luennon jälkeen uusi professori keskittyy tutkimukseen. Luonnonvarakeskuksen neljän hengen erikoistutkijan avokonttorista Vauhkonen on siirtynyt omaan professorin toimistoonsa, joka on lähes yhtä suuri kuin aiempi, mutta vain hänelle. ”Mukavaa tulla yliopistolle”, Vauhkonen sanoo.

Yliopistolain mukaan professorin tulee harjoittaa ja ohjata tieteellistä tutkimustyötä, antaa siihen perustuvaa opetusta ja seurata tieteen kehitystä sekä osallistua alallaan yhteiskunnalliseen vuorovaikutukseen ja kansainväliseen

yhteistyöhön. Miten uusi professori on jo ehtinyt vastata hieman näihin kaikkiin velvollisuuksiin?

”No, opetus on menossa”, Vauhkonen pohtii. Tutkimuksen puolella hänellä on Lukelle vanhoja hankkeita kesken. Ensimmäisten uusien tutkimusten aiheet tulevat liittymään uusien algoritmien ja laskennallisen älykkyyden käyttöön metsäsuunnittelulaskelmien tehostamisessa. Yhteiskunnallisesta vuorovaikutuksesta Vauhkonen toteaa olevansa nyt tässä haastateltavana ja lisää: ”Kaipa sitä pitäisi alkaa foorumeilla esiintyä.”

Mediahuomiota Vauhkonen on jo saanut, kun *Pieksämäen lehdessä* elokuussa julkaistiin juttu: ”Jäppilästä lähtöisin oleva Jari Vauhkonen aloittaa professorin virassa Helsingin yliopistossa: Monitavoitteisuus on toimiva lähtökohta metsäsuunnittelussa”. Lehtijuttu oli äidin idea ja yllätys Vaukoselle. ”Kun toimittaja soitti, eihän siitä voinut enää kieltäytyä” hän kertoo. Myös kyläläiset ovat onnitelleet uutta professoria.

Pohjois- ja Etelä-Savon rajamaille, isänsä metsätalalle, Vauhkonen teki myös ensimmäisen metsäsuunnitelman. Nykyään hän omistaa tilan veljensä kanssa puoliksi. Helsingiläistä etämetsänomistajaa Vaukosesta tuskin kehittyi, sillä hän kertoo olleensa metsätöissä tänäkin kesänä. Näin yhteys käytäntöön säilyy. ■

Kursseja 2. periodissa, joilla professori Jari Vauhkonen opettaa

FOR-257 – Multi-Attribute Forest Planning

- To familiarize students with theories and tools used for multi-criteria decision making and participatory planning. Practical forestry applications of different methods and tools are also dealt with.
- Järjestetään parittomina vuosina
- Edeltävät opinnot: ME-205, ME-004, ME-005

FOR-255 – Metsänkehityksen simulointi

- Suositellaan ennen kaikkea metsävarojen hallinnan ja geoinformatiikan erikoistumisalan opiskelijoille.
- Kurssin tavoitteena on oppia metsien kasvun mallintamisen ja simulointijärjestelmien perusteet.
- Edeltävät opinnot: ME-205, FOR-258
- Luennoitsijana Luken tutkimusprofessori Jari Hynynen
- Laskuharjoitukset pitää professori Vauhkonen

FORSTIEN TYÖMAHDOLLISUUDET

Jos metsäalan työtehtävät ovat vielä yksi suuri mysteeri sinulle, seuraavilta sivuilta pääset lukemaan muutamia vaihtoehtoja.

Metsänomistajat
PÄIJÄT-HÄME

METSÄHALLITUS

UPM **BIOFORE**
BEYOND FOSSILS

HELSINGIN YLIOPISTO

MAASEUDUN TULEVAISUUS

FORSTIEN KESÄTYÖT

KOONNUT: ANNIINA JOKINEN

Oletko aina miettinyt, minne metsäalan opiskelija voi työllistyä? Forstihuuto päätti selvittää asian ja kysyi viideltä forstilta heidän viime kesän kesätöistään. Työmahdollisuuksien kirjo osoittautui varsin laajaksi. Vastaajilta kysyttiin seuraavia asioita:

1. Missä olit töissä?
2. Mitä teit?
3. Paras muisto kesältä?
4. Kesän pahin katastrofi?
5. Menisitkö uudelleen?

Roosa Hautala K-110

1. Olin Suomen 4H-liitossa metsäharjottelijana Taimiteko-hankkeessa.
2. Suunnittelin Taimiteko-hanketta ja sen toimintamallia niin, että siitä saadaan toimiva osa koko nuorisojärjestöä. Tein myös nettisivut hankkeelle yhteistyössä mainostoimiston kanssa. Heinäkuussa sain mahdollisuuden päästä Latviaan Euroopan metsäpedagogiikka konferenssiin oppimaan nuorten metsäsuhteesta.
3. Paras muistoni oli istutustapahtuman järjestäminen, ja näin 40 nuorelle työn mahdollistaminen.
4. Pahin katastrofi liittyi samaiseen istutustapahtumaan, jonka järjestelyt venyivät vielä edellisenä iltana klo 02 asti... pieni paniikki oli päällä, saammeko kaiken tarvittavan hankittua :D
5. Menisin, ja menin! Olen nyt osa-aikaisena hankekoordinaattorina Taimiteossa.

Riina Karvonen K-110

1. Maaseudun tulevaisuus
2. Juttuja eri aiheista
3. Pääsin rapsuttamaan terapiaporo Rainbow'ta
4. Haastateltava suuttui ja lähetti kiukkuisia sähköposteja, joihin en pystynyt vastaamaan koska olin Hydessä. Ohjasin ne eteenpäin ja joku muu jatkoi kiistelyä.
5. 6/5 ihan jepa kesä

Antti Polvivaara K-110

1. Helsingin yliopistolla opetusavustajana tai tälleen ystävien kesken ”assarina” kaikkien viharakkaassa Hydessä.
2. Enimmäkseen välttelin vastuuta ja fukseja. Ohessa tuli vähän mittailtua, halailtua ja sahailtua puita. Opetustyöt olivat ennenkaikkea mielenkiintoisia omasta ja varmaan opiskelijoidenkin näkökulmasta, varsinkin torstaisin.
3. Vaikea erotella yhtä selkeää ”parasta” muistoa, sillä koko kesä oli melko tapahtumarikas. Itse töistä parhaat muistot on opetustilaisuudet metsässä, jossa pääsi tarpomaan pitkin ryteikköjä. Marvin bonuslaskareiden veto oli myös hauska vaikka paikalle kykeni vain 4 opiskelijaa.
4. Tämä on myös melko paha kysymys, sillä koko kesä oli enemmän tai vähemmän yhden suuren katastrofin hallintaa:

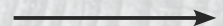
Assarien näkökulmasta top 10:een yltäneet

1. **Micken** hyppy grillin katolta
2. **Anna** toi minulle päärynä-vanilja Skyrin
3. Mikä tahansa asia mitä **Mikko** teki
4. **Merin** peräkärryn hyökkäys A-talon seinään
5. Pakettiauton leviäminen keskelle pihaa noin 5 min ennen tasavallan presidentin saapumista
6. Marvinin tentti biblikallisessa myrskyssä
7. Fuksin relaskooppikerroin oli noin 200
8. Opetushenkilökunnan (sis. professorit, lehtorit ja assarit) moottorisahailut
9. Fuksin unohtaminen metsään perjantai-iltapäivällä
10. Professorin yöllinen kadottaminen

5. ”Never say never” ~ **Mahatma Gandhi** - 2019

Mutta todennäköisesti en ainakaan assariksi. Muuten vaikuttaa siltä, että metsäntutkimuksessa ja varsinkin mittauksessa kaikki tiet vievät hydeen.

Jatkuu seuraavalla
aukeamalla

Hiljahenna Tomminen K-108

1. UPM Plywood, Lahti
2. Olin osa myyntitiimiä, jossa mun hommaani oli esimerkiksi kotimaan kuljetusten ja Ruotsin aspatehtävät, tarjousten laatiminen, tilausten käsittely ja kuljetusten järjestäminen
3. Vanerilla työskentelyssä parasta oli ehdottomasti meidän loistava tiimi, kaikki kivat työkaverit ja se kuinka hyvin tällainen kesäduunarikin pääsi osaksi porukkaa
4. Varmaankin se kun joskus aamulla unipöpperössä kirjoitin asiakkaalle ruotsiksi sähköpostin ja sain vastaukseksi vaan simpppelin ”Förlåt, jag inte förstår vad du menar.” Opinpahan, että ruotsia kirjoittaessa kannattaa olla edes jotakuinkin herännyt kuluvaan päivään...
5. Kyllä menisin!

Juho Lammi K-109

1. UPM Metsä, Pietarsaari
2. Olin terminaalivastaavaharjoittelija kesän ajan UPM Pietarsaaren mitta-ase-malla. Työtehtäviini kuuluivat muun muassa puutavaralähetysten (auto-, juna- ja laivapuu) mittaaminen ja vastaanottaminen sekä puutavaran laadunhallinta. Viikonloppuisin tein junarahtikirjoja UPM:n tehtaille ja etävalvoin UPM Kymin, Kaukaan ja Rauman puutavaralähettyksiä Pietarsaaren lisäksi.
3. Loppukesän Pohjois-Savon ja Kainuun työreissut, joissa tehtävänäni oli saarnata junarahtikirjoista.
4.
  - 1) Kun puutavaran vastaanottojärjestelmä kaatui ja yritin kertoa siitä ruotsiksi närpiöläisille rekkamiehille tuloksetta UPM Pohjanmaan integraatin alue-, ope-raatio- ja resurssipäälliköiden kuullen.
  - 2) Poistin ”vahingossa” yhden jo tehtaalle matkalla olleen junan tietojärjestelmästä ja lastaustietoja ei ollut enää saatavilla. VR suuttui ja tämän junan vastaanottoto-distusta korjailtiin vielä seuraavan kuukauden ajan.
  - 3) Kytkin ”vahingossa” väärän laivan mittausjärjestelmään ja kaikki, yli 300 kuormaa, piti syöttää käsin mittausjärjestelmään, jotka muuten kirjautuisivat automaattisesti.
5. Toivottavasti tästä on suunta ylöspäin, mutta jos ei, saattaa minut löytää Pie-tarsaaresta yrittämässä ymmärtää suomenruotsalaisten rekkamiesten murretta ja työslangia ensi kesänäkin. INTE HE NAAA!!!

FORSTIT TÖISSÄ

KOONNUT: TARJA ANTILA

Uniforst on toiminut forstien kanavana metsäalan töihin jo vuodesta 2013. Erilaisia töitä on ollut tarjolla niin lyhyinä parin päivän keikkahommina kuin pidempiaikaisina työsuhteina. Työt sopivat hyvin opiskelujen ohkeen tuomaan lisäansioita ja samalla saa oivan tilaisuuden luoda kytköksiä metsäalalle. Jo fuksinakin voi ja kannattaa hakea tehtäviin! Haastattelussa on viisi Uniforstin kautta työskennellyttä forstia, jotka kertovat kokemuksistaan erilaisissa tehtävissä.

KYSYMYKSET

1. Mitä työ piti sisällään?
2. Työsuhteen kesto?
3. Mitä uutta opit työssä?
4. Mitä yliopiston kursseilla opittuja taitoja pääsit hyödyntämään töissä?
5. Millainen mielikuva jäi työskentelystä Uniforstin kautta?

OTTO LIUTU

*Metsänomistajakontaktoija,
Metsänhoitoyhdistys
Päijät-Häme*

1. Soittelua metsänhoitoyhdistyksen jäsenille. Jäseniltä tiedusteltiin tyytyväisyyttä ja tarvetta MHY:n palveluihin. Tavoitteena oli saada sovittua metsäasiantuntijan käynti kontaktoitavan palstalle.
2. Työ oli projektiluontoista, eli soittajalle annettiin lista kontakteista, jotka piti käydä läpi tiettyssä ajassa riippuen listan suuruudesta. Tein pari listaa, joissa kesti yhteensä noin 2 kk.
3. Opin ymmärtämään metsänomistajien sielunmaisemaa ja kasvatin jonkinlaista soittamisrohkeutta. Lisäksi opin arjen aikataulutusta, koska työajat sai päättää itse, kunhan listat oli lopussa soitettu läpi.
4. Lähinnä tietoa metsänhoidollisista toimenpiteistä. Eli en mennyt ihan lukkoon, kun joku selitti minulle siemenpuuharvennuksista sun muista kiertoajoista.
5. Positiivinen, ennen työtä järjestettiin hyvä perheydytys ja puitteet, sekä taulukot valmiina soittelua varten. Työ ei ollut liian aikaa vievää, vaan juuri sopivaa opiskeluiden ohelle.

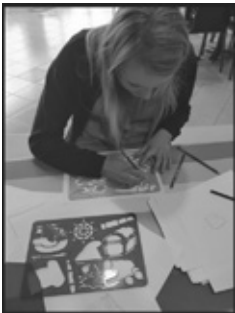
Jatkuu seuraavalla aukeamalla

KYSYMYKSET

1. Mitä työ piti sisällään?
2. Työsuhteen kesto?
3. Mitä uutta opit työssä?
4. Mitä yliopiston kursseilla opittuja taitoja pääsit hyödyntämään töissä?
5. Millainen mielikuva jäi työskentelystä Uniforstin kautta?

ANNA ISOTALO

*Maa-alueanalyysien toteutus
Brassica carinata -projektissa,
UPM*

1. Maa-alueiden viljelysoveltuvuuden tarkistamista GIS-ohjelmilla. Yksi selvitetävä asia ihan jokaisella kohteella oli esimerkiksi se, ettei alue ole osa min-käänlaista luonnonsuojeluvyöhykettä.
2. Kaikkiaan tähän mennessä noin vuoden. Siten että työpäiviä kertyi noin kaksi viikossa.
3. Ainakin lueskelemaan GIS stack exchange -foorumia ja etsimään sen avulla ratkaisuja ongelmiin. Tunnen myös Uruguayn kartan nykyisin aika hyvin.
4. Kaikki GIS-kurssien ja muiden ATK-taitoja kehittävien kurssien opit olivat varmasti hyödyksi eri vaiheissa. Espanjan alkeiskurssista oli myös iloa.
5. Asiat hoituivat helposti. UPM:n näkökulmastakin palkkaus taisi tapahtua näppärästi ja joustavasti, kun työn saattoi tilata ja laskuttaa ulkopuoliselta toimijalta, joka hoitaa rekrytoinnin ja ylimääräiset paperityöt.

SAIJA PAPUNEN

*Kokousavustaja Metsätieteen
päivässä, Suomen metsätie-
teellinen seura*

1. Työ oli Metsätieteen päivän 2018 tiivistelmäkirjan laatimista ja viimeistelyä, erilaisia kokoukseen liittyvien etukäteisjärjestelyjen tekemistä (esimerkiksi vieraslistan kokoaminen ja vieraiden nimikylttien laatiminen) sekä yleisön opastusta ja käytännön järjestelyjä itse kokouksessa.
2. Työtä oli kuutena päivänä aikavälillä 29.10.–26.11.2018.
3. En varsinaisesti oppinut mitään uutta, hommanani kun oli pääosin kokouksesitysten abstraktien kokoaminen yhdeksi tiedostoksi sekä sen muotoilu Wordilla.
4. –
5. Hyvä mielikuvahan siitä jäi, ja muitakin keikkoja olen Uniforstin kautta tehnyt.

VENLA LUTTINEN

*Helsinki Design viikon
messutyöntekijä Metsähallituksen
pisteellä*

1. Työssä ohjattiin lapsia pelaamaan Makaanatsu-nimistä innovointipeliä, ja samalla jaettiin tiedokeskus Pilkkeen esitteitä.
2. Noin viikon, yhteensä neljä kuuden tunnin vuoroa.
3. Ainakin lapsiryhmien kanssa työskentelyä ja yleisesti ison joukon hallintaa sekä organisoimista sai harjoitella paljon. Myös ohjeiden antaminen mahdollisimman selkeästi kehittyi, mikä on mielestäni hyvä asia aikuistenkin kanssa toimiessa.
4. Suoranaisesti metsätieteiden opinnoista ei ollut kovin paljon etua, mutta tietysti yliopistolla saadut ryhmätyö-, johtajuus- ja tiedon omaksumisen taidot pääsivät käyttöön.
5. Asioiden hoito oli helppoa ja kätevää, ja palkanmaksujärjestelmän ansiosta tuntien merkintä oli helppoa. Menisin ehdottomasti toistekin töihin!

OTTO SAIKKONEN

*Uniforstin drone-koulutuksen
suunnittelu ja pitäminen*

1. Aluksi työtehtävänä oli suunnitella Uniforstille dronekurssi, jota voitaisiin markkinoida opiskelijoille, yliopiston henkilökunnalle sekä ulkopuolisille toimijoille. Suunnitteluvaiheen jälkeen työtehtäviin on kuulunut kurssien pitäminen ja kurssimateriaalien kehittäminen.
2. Pesti alkoi 2018 syksyllä ja jatkuu edelleen.
3. Kurssia suunnitellessa opin mm. drone-turvallisuudesta ja lainsäädännöstä sekä kurssimateriaalien laatimista. Itse kurssia pitäessä olen oppinut mm. kurssien pitämisestä ja luennoimista sekä kokonaisuuksien hallintaa.
4. Yliopistolta olen saanut valmiuksia erityisesti kriittiseen tiedon hankintaan ja hyvän kurssin pitämiseen.
5. Uniforstille työskentelystä on jäänyt hyvä maku ja olen päässyt tekemään itselle mielekkäitä työtehtäviä. Mikäli tästä on jollekin herännyt mielenkiinto drone-toiminnasta, olisi meidän dronetiimissä tilaa innostuneille tekijöille.

PUUKAUPALLISEN KERHON EKSKURSION KRAKOVAAN

TEKSTI: HANNES KOKKONEN

KUVAT: ROOSA HAUTALA JA TUNTEMATON

Kansallispuiston maisemat sykähdyttivät ekskuilijoita.

Huhhuh mikä reissu! 35 metsäylioppilasta Puolassa samaan aikaan!

Järjestimme Puukaupallisen kerhon hallituksen voimin tänä syksynä ekskursion Krakovaan, Puolan toiseksi suurimpaan kaupunkiin missä ruoka on aina opiskelijahintaista. Idea kohteelle taisi lähteä siitä, että järkättäisiin oikeasti opiskelijahintainen metsäalan ekskursio, sillä useinhan todelliset kustannukset matkoilla muodostuvat itse paikan päällä.

Krakova kohteli matkalaisia hyvin. Linnoja ja kapepeleita oli joka kadunkulmassa, ihmiset puhuivat kieltä, mitä ei voinut ymmärtää ja julkijuopottelu oli kiellettyä. Matkamme koostui mielenkiintoisista kohteista. Vierailimme muun muassa yhdessä viime vuosisadan suurimmassa rikoksen teko-paikassa Auschwitzissa, kävimme Ojcowin kansallispuistossa, vietimme hulppean illan UPM:n työntekijöiden kanssa sekä katsastimme paikallisen metsätieteellisen yliopiston. Loppuajan tutustimme kaupunkiin ja paikalliseen kulttuuriin.

Auschwitz oli kohteena pysäyttävä. Paikan historia ja siellä tapahtuneet teot ovat varmasti jokaiselle tuttuja, mutta siellä vierailu konkretisoi kaiken. Ei käy kieltäminen, etteikö paikka herättänyt ajatuksia jokaisessa ja saanut pohtimaan historiaa aivan uudella tavalla. Opastettu kierros ja tarinat paikasta olivat oikein kiinnostavia. Vakavasta aiheesta huolimatta PK-kerho suosittelee kuitenkin kohdetta jokaiselle matkaajalle.

Ojcowin kansallispuisto tarjosi matkalaisille hieman rauhoittumista hektisen reissaamisen ja hedonismien välissä. Allekirjoittanut joutui itse skippaamaan tämän kohteen puolalaisen nuhakuumeen kourissa, mutta kuulin että luolat ja maisemat olivat oikein meheviä. PK-kerho suosittelee tätäkin kohdetta Puolassa matkaajille. 5/5.

UPM:n työntekijöiden järjestämä iltama matkalaisille tarjosi näkökulmia ulkomailla työskentelyyn. UPM:n Krakovan osaston suomalaiset työntekijät kertoivat työskentelystä ulkomailla ja esittelivät Krakovan toimipisteen toimintaa. PK-kerho suosittelee jokaiselle harkitsemaan työskentelyä ulkomailla. Very nice.

Paikallinen metsäyliopisto oli myös hieno kohde nähdä. Krakova kaupunkina ja metsätieteelliset opinnot yliopistossa tarjoavat varmasti monelle metsäylioppilaalle hyvän vaihtokohteen harkintaan. PK-kerho suosittelee kansainvälistymistä ja kannattaa vaihto-opiskelua vahvasti.

Kaikin puolin matka oli onnistunut näin järjestäjän näkökulmasta. Hostelli oli kuin risteilyalus: paljon huoneita ja hauska meininki, kaikki viihtyivät. Ei sitä ihan joka päivä pääse opiskelutovereiden kanssa ekskursioimaan ulkomaille. Ainut miinus oli nuhakuumeilu, mikä tarttui varmaan yli puoleen osallistujista. Palaillaan ensi ekskursion merkeissä, kiitokset muulle hallitukselle ja osallistujille!

Hannes Kokkonen, Puukaupallisen kerhon puheenjohtaja ■

Forstit vierailulla Rolniczyn yliopistolla.

Forest operations pt.2

KOSTEAA VILJELYÄ SAKSALAISEEN MALLIIN

TEKSTI: HENRI JOKINEN

KUVAT: HENRI JOKINEN JA HANS JOOSTEN

Mitä ihmettä on kosteikkoviljely? Sitä lähti syyskuisena sunnuntaina selvittämään joukko metsäylioppilaita ja suoseuralaisia koilliseen Saksaan. Kyseessä oli 70-vuotiaan Suoseuran juhlamatka, jonne osallistui myös innokas forstien joukko.

Harri Vasander ja *schlacke*. Kuva: Henri Jokinen.

Meren poikki Saksa kohden

Nopean ja saastuttavan lentämisen sijaan matkustusmuodoksi valikoitu hitaampi ja vähemmän saastuttavampi (?) Finnlinesin alus. Lähes 30 tuntia kestävän merimatkan aikana ehdimme nauttia neljä buffetateriaa, lukuisia juomia baarista sekä saunan ja porealtaan iloista. No, oli meillä myös opettavaisia seminaariesityksiä kaiken hauskuuden keskellä. Merimatkan aikana aallokko merellä oli kohतालaisen suurta, onneksi buffetin viinilasilliset tasoittivat hieman keikutusta.

Maanantai-iltana aluksemme lipui viimein Travemünden satamaan, josta matka jatkui puolalaisella bussilla kohti Hampuria ja majoipaikkaa. Noin tunnin ajomatkan ja pienen harhailun jälkeen retkikuntamme saapui perille ja kävi levolle. Tietävästi kukaan ei lähtenyt tutustumaan Reeperbahnin iloihin ja rientoihin.

Sphagnum-farmilta Äänisen yöhön

Tiistai-aamuna lähdimme kohti päivän pääkohdetta, eli Hankhausen Moorin rakkasammalviljelmää. Kohteella asiantuntevat oppaamme kertoivat miten *Sphagnumeja* viljellään, ja mitä kaikkea on huomioitava onnistumisprosentin nostamiseksi. Jopa kolmen vuoden kiertoaajasta puhuttiin, mikä kuulosti monen korvaan aika kunnianhimoiselta tavoitteelta. Saksalaisiltahan kovia tavoitteita aina löytyy, ja onhan ilmasto siellä paljon leudompi kuin meillä Suomessa, joten *vielleicht ist es möglich*.

Riisin... ei kun osman-
käämin istuttaminen
käynnissä.
Kuva: Henri Jokinen.

Rahkasammalten jäätyä taakse retkikuntaamme odotti monen tunnin ajomatka seuraavaan majapaikkaan. Tiesittekö muuten, että Puolassa käydään ihan eri aikaa kuin meillä? Nimittäin puolalainen kuljettajamme kertoi pitävänsä seitsemän minuutin pakollisen tauon, joka kyllä suomalaisten kellojen mukaan kesti noin puoli tuntia.

Landhof Trittelwitz -majatalo toimi seuraavana yösjana. Omistajapariskunta hurmasi iloisella olemuksellaan koko matkaseurueemme, ja ystävällisesti pitivät baaria auki koko illan ajan. Kiitokseksi vieraanvaraisuudesta esitimme tietenkin *Äänisen yön*, ja kirsikkana

Sphagnum-viljelmää Hankhausen Moorilla.
Kuva: Henri Jokinen.

kakussa toimi **Maija Lampelan** sellonsoitto. Nuottitelineenä toimi itseoikeutetusti **Harri Vasander**. Baarin puolella suuren suosion saavutti *Green Meadow* -niminen juoma, jonka juuret juontavat Itä-Saksaan ja aikaan, jolloin raaka-aineista oli pulaa. Turveaiheinen keskustelu kävi eräässä pöydässä niin kuumana, että nyrkkeilymatsi ei ollut kaukana.

Osmankäämiviljelmiltä suokirjastoon

Keskiviikkoamuna allekirjoittanut kera toisen matkalaisen pääsi *private*-visiitille paikallisen miehen farmille, jossa eläimiä riitti kanoista hevosiin. Saimmepa vielä oman puutarhan viinirypäleitä matkaevääksi, joten *danke schön!* Viralliseen matkaohjelmaan kuului ensin vierailu lämpövoimalalle, joka käyttää energialähteenään mm. saroja. Tuhannella tonnilla biomassaa vuodessa tuotetaan lämpöä viidellesadalle kotitaloudelle.

Lämpövoimala vaihtui pian osmankäämiviljelmään. Pääsimme näkemään miten *Typhaa* istutetaan kone- ja miesvoimin, ja näkymä toi mieleen Aasian riisiviljelmät. Istuttamistekniikassa on vielä parantamisen varaa, mutta olkaamme armollisia, onhan kyseessä pioneeriviljely.

Yksi retken kohokohdista toteutui Ivenackin tammimetsässä, jossa näimme kenties koko Euroopan suurimman tammen. Tämä tuhatvuotinen puuvanhus oli 35,5 metriä pitkä ja dbh 3,49 metriä! Tammimetsän rauhasta siirryimme toiselle osmankäämikohteelle, jossa näimme *Typhasta* tehtyjä tuotteita. Osmankäämistä tehty lautanen vaikutti hyvältä, kunnes tieto kasvin korkeista glyfosaattipitoisuuksista tuli julki.

Viimeinen kohde ennen bussimatkaa Travemünden oli *Greifswald Mire Centre*, joka keskittyy soiden suojeluun ja kestävään käyttöön. Keskuksen kenties hienoin paikka oli maailman suurin suoaiheinen kirjasto, jonne on tarkoitus kerätä kaikki maailman suoaiheiset kirjat. Olipa siellä forsteillekin tuttuja opuksia hyllyssä.

Illalla edessä oli paluu lähtösatamaan ja laivalle nousimme ennen keskiyötä. Neljältä aamulla saunaosaston porealtaassa olikin sitten hyvä puida retken anteja ja haukkua saksalainen insinööri taito Mercedesksen toimimattomista USB-paikoista turvemaalle rakennettuun siltaan. Jaa että miten sen sillan sitten kävi? Iskettiin vain paalut ja betonia turpeeseen, no sehän romahti myöhemmin koko hoito. Ja kun kyseessä oli vielä Saksojen yhdistymisen symboli...

Paluumatka sujui muuten menomatkan tavoin, ja perjantaiamuna matkamme tuli päätöksen laivan lipussa Vuosaaren satamaan. Olimme taas kotona monta kokemusta rikkaampana.

Loppumiete

Menomatalla laivalla kolme matkalaista jutelti suomalaisen rekkakuskin kanssa maailman menosta. Eräässä vaiheessa hän tokaisi näin: *”Olemmeko oikeasti niin tyhmiä, että tuijotamme vain omaan napaamme, kun meidän pitäisi tuijottaa yhteiseen napaamme.”* Päätäkäämme tämä matkakertomus näihin aatoksiin. ■

Tammessa 180 kuutiota, matkalaisissa hieman vähemmän. Kuva: Hans Joosten

FROM SEED TO PRODUCT — VIRON METSÄT SIEMENISTÄ TUOTTEIKSI

TEKSTI: ALINA LEHIKONEN

KUVAT: ALINA LEHIKONEN JA SANDRA KOSSINOVA

Hyytiälästä Tarttoon yhden pysähdyksen taktiikalla. Sen verran tärkeistä asioista on kuitenkin kyse, ettei viitsisi turhaa aikaa käyttää itse matkaan. Pitkän matkan jälkeen saavun Eesti Maaülikoolin opiskelija-asuntolan pihaan tietämättä mihin voin jättää rinkkani tai mistä saan huoneeni avaimen. Vaikka väsynyt, olen innoissani ja jännittänyt, sillä kokous päätöksellä on alkamassa aivan pian ja olen aamun bussimatkan Tallinnasta käyttänyt kirjoittaen puheenvuoroani. Kävelymatkallani majoitukselta yliopiston päärakennukselle ehdin saada jo uusia kavereita sekä kokea iloisia jälleennäkemisiä.

IFSAssa tärkeää on kansainvälinen yhteisöllisyys ja ystävyys. Kuva: Sandra Kossinova

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Virossa järjestettiin elokuussa maailman suurin vuotuinen metsäopiskelijoiden tapahtuma IFSS jo 47. kerran. IFSS on lyhenne sanoista *International Forestry Students' Symposium* ja se järjestetään lähes joka kerta uudessa maassa. IFSS:n tarkoitus on pitää IFSAN eli *International Forestry Students' Associationin* vuosikokous, jossa valitaan tulevan vuoden toimihenkilöt sekä päätetään muut tärkeät IFSAN toimintaan vaikuttavat asiat. IFSS kestää kuitenkin yli kaksi viikkoa, joten tapahtumaan mahtuu kokoustamisen ohella huomattavasti muutakin hauskaa.

Viro on sen verran pieni maa, että ehdimme kiertää melkein koko maan symposiumin aikana. Matka alkoi Tallinnasta ja kiersi muun muassa Tarton, Järveljan ja Saaremaan kautta takaisin Tallinnaan. Vaikka monenlaisia paikkoja nähtiinkin, maisemat muistuttivat suurelta osin kotimetsiä Suomessa. Viime vuonna IFSS järjestettiin Meksikossa ja sitä edellisellä Etelä-Afrikassa, ja opittavaa tuntui olevan enemmän. Seuraavina vuosina päästään kuitenkin jälleen kauemmas, kun ensi vuonna tapahtuma järjestetään Quebecissä ja sitä seuraavana Costa Ricassa.

Matkamme aikana pääsimme ekskursioillamme tutustumaan Viron metsätalouteen *from seed to product*, kuten symposiumin iskulause kertoi. Kohteisiimme kuuluivat esimerkiksi

Viro on pienestä koostaan huolimatta jännittävä maa.
Kuva: Alina Lehikoinen

taimitarha, hybridihaapaplantaasi ja puutalotehdas. Ohjelmassa oli tietysti myös jokaiseen IFSAN tapahtumaan kuuluva perinteinen *International Evening*, johon kaikki osallistujat toivat kotimaistaan syötävää, juotavaa ja laulun. Suomen delegaatiomme esitti tietysti jo IFSA-klassikoksi muodostuneen Fröbelin Palkoiden *Pumppulaulun*. Näissä piireissä tämä laulu on yleisösuosikki ja asiaankuuluva leikki on tuttu IFSAalaisille ympäri maailman.

Mielenkiintoisin kohteemme saattoi kuitenkin olla Järvelja, jossa oli meidän Hyytiäläämme vastaava metsäntutkimusasema. Järveljan pihapiiri oli huomattavasti omaamme suurempi; tyttöjen majoitukselta oli kymmenen minuutin kävelymatka ruokailu- ja tapahtuma-alueelle. Pihapiiristä löytyi myös kaksi tavallista saunaa ja yksi savusauna sekä valtava metsästysmaja. Itse ympäröivä metsäkin oli yllättävän kiehtovaa, vaikka olin odottanut jälleen tuttua

International evening tarjoaa mahdollisuuden oman maan ja kulttuurin esittelyyn. Kuva: Sandra Kossinova

mänty-kuusi-koivumetsää. Teimme ensimmäisenä päivänämme kolmen tunnin kävelyn, jolla pääsimme näkemään paikallisen SMEAR-aseman, koskematonta luonnontilaista metsää, maailman pisimmän männyn ja triploidihaapoja.

Kaksi IFSS:ää kokeneena en silti usko, että workshopit, ekskursionit ja kokoukset ovat pääsyä siihen, miksi tapahtuma onnistuu vuosittain keräämään lähes sata osallistujaa. IFSS on ainutkertainen oppimiskokemus, mutta monelle tärkein kokemus on kuitenkin uudet samanhenkiset ihmiset ja yhteisöllisyys. IFSS:n kautta monet ovat löytäneet pitkäikäisiä ystävyyssuhteita ja IFSS-häitäkin on kuluneena vuonna vietetty kolmesti. IFSS:n jälkeen tulee uusia kavereita heti ikävä ja seuraavan vuoden symposiumista alkaa haaveilla ennen kuin ehtii edes kotiin palata.

IFSS:llä on IFSS:n lisäksi paljon muutakin toimintaa. Aluetapaamisia järjestetään vuosittain ympäri maailman ja IFSS:llä on näkyvyyttä myös tärkeissä konferensseissa, joihin lähetetään IFSS:n omia opiskelijoita edustamaan maailman nuorisoa. IFSS:llä on virallinen tarkkailijastatus monissa YK:n alaisissa organisaatioissa sekä muita suuria yhteistyöorganisaatioita, joten konferenssejakin on vuosittain useita. IFSS:llä on jäsenilleen enemmän mahdollisuuksia, kun aluksi oikein pystyy ymmärtämään. Toimintaan on kuitenkin helppo lähteä mukaan ja kaikki uudet kasvot toivotetaan aina avosylin vastaan. ■

YHDEKSÄN VIIKON KENTTÄKURSSI TÄYNNÄ PERINTEITÄ JA UUSIA METKUJA

TEKSTI: ANNI JÄRVINEN

Fuksit suuntasivat heti kesäkuun ensimmäisenä maanantaina kohti Juupajokea ja Hyytiälän metsäasemaa. Kimppakyydeissä kuin sillit purkeissa he olivat valmiina aloittaman elämänsä ehkä yhden odotetuimmista kesistään.

Heti ensimmäisen viikon alkuun marvi löi avokämmenellä suoraan kasvoihin. Puuanalyysi, metsikkökoealajarjoitus, systemaattiset virheet, uusintamittaukset, hikihelmi, raportit, oppimispäiväkirja, ei vapaa-aikaa... *Mikä unelmien kesä muka?* Excel-taidot olivat koetuksella ja osaavimmat taulukkolaskentavelhot loistivat taidoillaan. Toivottavasti kukaan ei avannut Exceliä elämänsä ensimmäistä kertaa vasta Hyytiälässä.

Hiljalleen kesän edetessä rytmi opiskelun ja vapaa-ajan välillä löytyi. Uimista, saunomista ja pallopelejä kuului vapaa-ajan ohjelmaan lähes päivittäin, ja viikoittaisissa tanssiharjoituksissa **Vilman** johdolla hiottiin tanssitaitoja Rönniä varten. Kesälampaat Mörkö-Marvin, Nasse ja Stigu paransivat opiskelijoiden henkistä hyvinvointia, ja pysyivätpä ne mukavasti aitauksessakin koko kesän (Marvinin muutamaa hyvin lyhytaikaista poikkeusta lukuun ottamatta). Edes Impivaaraan pässit eivät koskaan päässeet vierailulle.

Tasavallan presidentin vierailu Pirkanmaalle julkaistiin alkukesästä. Sitä jännitettiin asemalla koko kesäkuu, sillä yhtenä vierailukohteena oli Hyytiälän alue ja SMEAR-asema, jossa **Niinistö** tutustui metsän ja ilmaston tutkimukseen. Hän myös keskusteli tutkijoiden ja opiskelijoiden kanssa ilmastonmuutoksesta. Harmi, että

presidentin vierailu sattui juuri sille samaiselle päivälle, kun kenttäkurssilaiset lastattiin busseihin ja lähetettiin tutustumaan jatkuvan kasvatuksen metsiin Orivedelle (lue: syömään Hirsilänportin parkkipaikalle kenttälounasta).

Rakkaat kesälampaat pysyvät aitauksessa aiempia vuosia paremmin. (Kuva: Vilma Ylilauri)

Perinteitä metsäylioppilaille on kertynyt yli sadan vuoden aikana rutkasti ja niiden kunnioittaminen on ollut opiskelijoiden keskuudessa tärkeää. Edelleen kesäisin Impivaaran aulasta katoaa kenkiä mystisiin paikkoihin ja puukiekkoja löytyy taas patjojen alta. Ruokiin oli jääkaapissa ilmestynyt uusia nimiä ja

Impivaara oli täynnä mörköjä Suomen MM-kullan kunniaksi. Perinteisen jekutuksen lisäksi myös opintoihin liittyy perinteitä. Lehtoretkeily Huppionvuorelle, kulutus **Uotilan** johdolla, posterit, Lakkasuo, Metekin huippulaatuinen opetusvideo ja **Vasanderin** hakoniwat ovat monelle metsäläiselle tuttuja omalta kenttäkursilta. Nyt myös kurssille 111.

Kesällä 2019 kuultua:

”Oli ensimmäinen kerta, kun ei ite kuule mitään soittaa”

Bändin jäsen kesäjuhilla keikan jälkeen

”Sphaaaaaagnum fuscum”

Emil ”Sphagnumtietäjä” Ekman kesäjuhilla kömpiessään pusikosta noin kolmen promillen humalassa

”Tää oli just sitä mitä täs haettiin, sitä outoo olo”

”Ohjeet ovat vaillinaiset, jotta oivaltamisen iloa jää opiskelijalle”

”Mänty ja kuusi tanssii vähän eri polkkaa samassa metsässä”

Ilkka Korpelan kootut jutut

”Mikään ei ole ohi ennen kuin loppu ajan pystyy olemaan hengittämättä”

Isäntä Mikko Manninen

”On todella mukava ajella tänne korpeen pitkä matka ajatuksena nauttia hiljaisuudesta, kun nämä apinat huutavat ja mekastavat niin kuin olisivat jossakin Helsingin ydinkeskustassa.”

Kesämökkiläinen Kuivajarveltä sähköpostissaan kesäjuhlien jälkeen

”Onko valot pois parempi? Se ei silti anna erivapauksia olla kuuntelematta.”

Puttonen hämärässä luentosalissa torstaiaamuna

”Kodeiini ja alkoholi on niinku kooma ja kuolema, ja mä oon niinku et, kelpais.”

Iina Miettisen ajatuksia kesällä

Keskiviikkoisin järjestettiin jos jonkinmoista tapahtumaa. Oli lettukestejä Makkarakalliolla, marvin puolivälin bileet, Ari-bileet, pyjambileet sekä perinteiset Hydeaprot, Hydehäät, Hydegaala ja Rönнин reissu. Kurssikavereista paljastui uusia ja jopa yllättäviä puolia kesän mittaan, etenkin keskiviikkoisin. Kettupeliä pelattiin usein aamuyöstä Impivaaran aulassa pakarat verillä. Impivaara muutenkin veti ihmisiä puoleensa. Juhliminen aloitettiin aina vanhasta ruokalasta, mutta melko pian porukka kerrallaan sieltä valuttiin Impivaaran nurkahuoneisiin jatkamaan vauhdikasta menoa. Pahoittelut heille, jotka halusivat tai yrittivät nukkua. Hydehäissä juhlittiin uutta avioparia, kun **Veera** ja **Emil** saivat toisensa. Heidän hääkuvaansa voi tästedes ihaila Impivaaran aulassa. Viimeisen keskiviikon Hydegaalassa palkittiin kesän onnistujia sekä epäonnistujia, ja nautittiin maukasta rosvopaistia.

Jatkuu seuraavalla aukeamalla

Ilta-aurinkon valaisemalla Makkarakalliolla kelpaa järjestää lettukestit. (Kuva: Emil Lemström)

Kesäjuhlillakin riitti menoa ja meininkiä. Fuksit vs. vanhat jalkapallo-ottelussa vanhat ja kokeneet veivät voiton, kun fuksien joukkueen Mikoista kaksi kolmesta kokivat ikävät takaiskut. Vanhat polvivammat ilmoittivat jälleen itsestään, ja näin **Mikolta ja iso-Mikolta** jäi leikki kesken. Taisi kesäjuhlilla eräs assarikin pudota grillikatoksen katolta ja murtaa kätensä. Ensimmäisen kerran järjestetty Amazing Race Hyde-edition suoritettiin lähes kaikkien joukkueiden osalta maaliin, vain yksi joukkue jäi matkalle. Kenties vieläkään ei löytänyt tuo jengi perille.

Kurssityönä tehty kyykkäsetti saatiin kuin saatiinkin valmiiksi. Enää ei tarvitse nöyrytyä pyytelemään sampsalaisten settiä lainaan, kuten tähän asti joka talvi ennen MM-kyykkää. Metsäylioppilaiden kyykkämenestys on siis tulevaisuudessa taattu. Metsäteknologian kursilla puut saatiin pääosin kaatumaan oikeaan suuntaan, ja moni muistelee lämmöllä erityisesti marvin maastotenttiä kaatosateessa, kun kirjoittaessa kynä lävisti paperin. Ilkka-raham kohtaloksi koitui rajua inflaatio.

Impivaaran hirsiiin. Fuksivuosi vietettiin tiiviisti yhdessä, mutta nyt kurssi täynnä elämää, hulluutta, omalaatuisia ideoita ja komiikkaa jakautuu kahteen pääaineeseen suorittamaan omia kurssejaan. ■

Raskaat työt, raskaat hovit. (Kuva: Emil Lemström)

Avohakkuu

*Susimäki taakse jäi, mietin hiljaa mielessäin
mitä siitä kertoisin, kysyjälle vastaisin
Ehkä luonto arvoistaan, vaiko biotoopeistaan
Tai sen kaiken riistäisin, uuden mersun ostaisin*

*Hakatut on metsät, ojitetut suot on jo sen
Kaadetut on haavat, kodit siipioravien
Nostettu on turve, ruskee kulta avosoiden
Raha kun haisee, välitä muusta mä en*

*Perinnön kun eilen sain, arvokasvun laskin vain
Päätös helppo kuitenkin, koko paskan hakkaisin
Faustmann sen mulle loi, ponselle se töitä toi
Markkinat kun hyvin voi, metsämieskin ilakoi.*

*Hakatut on metsät, ojitetut suot on jo sen
Kaadetut on haavat, kodit siipioravien
Nostettu on turve, ruskee kulta avosoiden
Raha kun haisee, välitä muusta mä en*

x2

Sanat: K-111 Avohakkaajat

Sävel: Sininen ja valkoinen, Jukka Kuoppamäki

Sestominen säilyy suven suosikkina. (Kuva: Sara Sundberg)

Kurssia 111 voi kuvailla ainutlaatuiseksi porukaksi. Vaikka monella varmasti luovuttaminen varjosti kesän mittaan takaraivossa, oli elokuussa päällimmäisenä haikeuden tunne, kun nimiä vihdoon raapustettiin historiaa pursuaviin

PÄIVÄ FORSTINA

KOONNUT: MARIA SELIN

Päivä forstina -palstalla sukelletaan joka kerta yhden forstin arkipäivään. Tällä kertaa vuorossa on **Emil Ekman**, K-111.

ALOITIN AAMUNI... krapulaisella pohtimisella.

ILAHDUIN, KUN... avasin silmäni ja totesin olevani hengissä.

HERÄTESSÄNI OLONI OLI... taivaallinen.

LASKIN... sormien ja varpaiden määrän. Kaikki olivat tallella.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... tulevia metsästysreissuja.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... hyödynsin akateemista varttia.

PÄIVÄLLÄ VÄLTIN TÄPÄRÄSTI... työnteen.

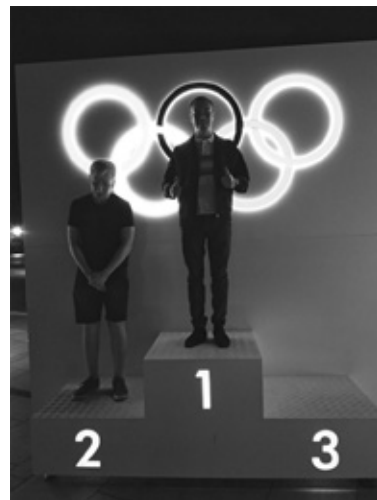
ONNISTUIN... houkutusken vastustamisessa.

VIIDELTÄ.. lähdän approilemaan.

TÄNÄÄN OIVALSIN... vanhuuden tulleen.

HUOMENNA TODENNÄKÖISESTI... jätän luennot väliin mahdollisesta uupumuksesta johtuen.

TENTTI- JA LUKUVIIKOLLA metsästelen ympäri Suomea.

Emil (Kuva: Alekski Kenttinen)

VUORISTOVAELLUKSIA JA KAURAPUURON KAIPUUTA

- VAIHDOSMAAILMAN TOISELLA PUOLEN

TEKSTI: OLIVIA KUURI-RIUTTA

Sain idean pakollisen matikan aamuluen-
nolla syksyllä 2017. Lähdin vaihtoon,
mielellään mahdollisimman kauas,
mahdollisimman pian. Puolitoista vuotta
myöhemmin saavuin Uuteen-Seelantiin opis-
kellakseni Victoria University of Wellingtonissa
yhden lukukauden ajan.

Uudesta-Seelannista voisi helposti kirjoittaa
tarinan kiiltokuvamaisen täydellisestä vaih-
tokokemuksesta. Miten kuljin Wellingtonin

katuja vapaudesta huumaantuneena, opiskelin
mielenkiintoisia kursseja huippuyliopistossa
ja kielitaitoni kehittyi. Miten sain uusia ystä-
viä eri puolilta maailmaa, ja miten teimme
ikimuistoisia reissuja ympäri Uutta-Seelantia.
Miten katselin aamuisin Tyynellemerelle opis-
kelijakämppäni ikkunasta ja iltaisin nukahdin
tui-linnun eksoottiseen lauluun. Miten kiertelin
maailmankuuluja Sauvignon Blanc -viinitiloja,
näin kaskelotin, ihmettelin eriskummallisia

Kirjoittaja vuoristovaelluksella
– esimerkki täydellisestä
vaihtoelämäyksenä.

geotermisiä luonnonihmeitä ja vaelsin sademetsien ympäröimässä vuoristossa. Miten maailmankuvani on vaihdon myötä avartunut ja toisaalta olen oppinut arvostamaan Suomeakin uudella tavalla. Miten todistin omin silmin aikamme suurta ympäristökriisiä käymällä katsojassa sulavaa jäätikköä.

Kaikki tämä on totta, mutta todellakin vain osa totuudesta. Se toinen osa pitää sisällään paniikin vaikeasta kurssityöstä ja stressiä työläistä kursseista (yhdeälläkin kurssilla oli puolikkaan kandin mittainen essee, kuudet laskarit ja tentti, toisella tehtiin tutkimusprojekti). Jossain vaiheessa pelkäsin, että minut lähetetään kotiin koska en pärjää kursseilla. Myöhemmin kaipasin ystäviäni ja perhettäni, ja melkein toivoin, että niin kävisi. Onneksi ei käynyt. Wellingtonin trendikkäisiin ravintoloihin opposi mukavasti opintolainaa, ja kuukauden jälkeen ikävöin jo kaurapuuroa. Taloissa ei ole eristyksiä ja olen saanut todeta, että keskiverto Silvica-kämpän hygieniataso on kansainvälistä huippuluokkaa. Minun on ollut vaikea oppia käymään

englanninkielelle tyypillisiä, tyhjyyttään kolisevia keskusteluja pelkän kohteliaisuuden vuoksi. Mielessä painaa tietoisuus siitä, että tämäkin vaihtomatka on osa sitä kokonaisuutta, jonka vuoksi jäätiköistä on pian jäljellä enää pieni puro laakson pohjalla.

Muuan metsäylioppilas antoi minulle vaihtoni alussa arvokkaan neuvon, jonka välitän nyt kaikille tuleville vaihtoon lähtijöille: älä yritä suorittaa täydellistä vaihtokokemusta. Vaihto on lopulta vain osa elämää ja elämässä suurin osa päivistä on tavallisia päiviä edellä kuvatuista ääripäistä huolimatta. Luentoja, kotitöitä, pitkäksi venähtäneitä laskareita joiden jälkeen ei jaksa lähteä maineikkaisiin opiskelijapartyihin bilettämään, joskus valintoja jäädä sohvalle löhöilemään sen sijaan, että lähtisi Queenstowniin riippuliitämään. Kaikki se kuuluu asiaan: unohtumattomat elämykset, mutta myös kulttuurishokit, koti-ikävät ja tavalliset päivät. Kaikki se on sen arvoista.

Ja siksi hullut ideat matikan aamuluennoilla kannattaa ottaa vakavasti. ■

Vaihtoa tuki Metsämiesten säätiö ja Metsäopintojen edistämisrahasto.

Kun sataa ja päätät perua retken läheiselle hyljekolonialle ja viettää opiskelupäivän kotona mutta lopulta päädytkin vain juomaan neljännen kupin kahvia.

Victoria University of Wellington – tänne kirjoittaja yleensä juoksi aamuisin lähdettyään kotoa 5 minuuttia liian myöhään.

KÄRSITKÖ ILMASTOAHDISTUKSESTA?

TEKSTI: ANNIINA JOKINEN

Ahdistaako ilmastonmuutos? Tunnetko itsesi voimattomaksi lämpenevän maapallon edessä? Kuuntelitko Amazonin metsien palamisesta kertovia uutisia kyynelet silmissä? Ei ihme, sillä Helsingin sanomien teettämä kyselyn mukaan joka neljäs suomalainen kärsii ilmastoahdistuksesta. Metsiä hakataan, hiilidioksidipäästöt sen kuin jatkavat kasvamistaan ja sanonnan ”kyllä meressä kaloja riittää” voisi muuttaa muotoon ”kyllä meressä muoviroskaa riittää”.

Minäkin kärsin ilmastoahdistuksesta. Mietin, mitä kaikkea voisin omissa elintavoissani muuttaa elääkseni ympäristöystävällisemmin. Seurasin aktiivisesti ilmastonmuutoksesta kertovia uutisia ja tutkimuksia, etsin kiistattomia todisteita vääjäämättä lähestyvistä katastrofista, joka uhkaa kaikkea elämää navoilta päiväntasaajalle. Ahdistuin joka päivä vähän lisää.

Eihän sellainen ole kivaa. Nykyään lajittelen edelleen jätteet asianmukaisesti jäteastioihin, syön kasvisruokaa ja yritän vähentää lentämistä, mutta en soimaa itseäni, jos en tee kaikkia valintoja ilmastoajattelun. Elämä helpottuu kummasti, kun ei ole liian ankara itselleen eikä stressaa liikaa asioista, joihin ei voi juuri sillä sekunnilla yksinään vaikuttaa. Toivottavasti et odottanut saavasti tästä jutusta vinkkejä ilmastoystävällisempään elämään tai

suuria oivalluksia ilmastoahdistusta koskien – sellaisia ei allekirjoittaneella ole tarjota. Sen sijaan muutaman yksinkertaisen neuvon voin kertoa.

Jos ilmastoahdistus käy liian raskaaksi, mene metsään. Metsässä oleilu auttaa madaltamaan verenpainetta, lievittää stressiä ja parantaa mielialaa. Juttele ahdistuksesta kaverille tai vaikkapa huonekasville. Ainakin kertsillä kahvikuppi kädessä käyty ilmasto-keskustelu on koettu hyväksi tavaksi lievittää ahdistusta. Metsän ja puhumisen lisäksi voit koittaa suomalaisen kansanparannuksen pyhää kolminaisuutta; viina, terva ja sauna. Ellei mikään näistä auta, lähesty vaikka **Greta Thunbergiä**. Häneltä löytyy varmasti parempia ohjeita ja motivoitua ilmastoasioiden kanssa kamppailuun kuin Forstihuudon sivuilta. ■

Metsän ja puhumisen lisäksi voit koittaa suomalaisen kansanparannuksen pyhää kolminaisuutta; viina, terva ja sauna.

KYSY ANTERO VIPUSELTA

Seilaako purtesi maailman meriä käsittämättömyyden rannattomassa sumussa? Älä huoli, sillä airoina matkallasi toimii tänään Kalevalan mah-tavin tietäjä, Antero Vipunen. Hän vastaa jokaiseen mieltäsi piinaavaan kysymykseen tieteellisen akkurantisti ja ennen kaikkea hyvää jour-nalistista tapaa noudattaen. On tullut aika kääntää nokka kohti faktatiedon turvallista satamaa ja kiinnittää tikkaat laituriin.

Kun mieltäsi vaivaa pulma, raapusta se lapulle ja sujauta ker-hohuoneen laidalla majailevaan synkänpuhuvaan laatikkoon. Sieltä kysymyksesi ohjataan Antero Vipusen kaikkitietäviin käsiin.

Onko kivaa?

Kiva on erittäin subjektiivinen käsite. Ja kysymyksenkin on aavistuksen epä-määräinen. Onko yliopistolla kivaa? Vai onko minulla kivaa? Myönnän ainakin, että on kivaa, että sinua kiinnostaa, onko minulla kivaa. Jos siis mietit, onko minulla kivaa.

Tykkäätkö pojista?

Tietysti. Pidän myös tytöistä ja muunsukupuolisista. Olen varsin kaik-kiruokainen.

Kuka on hukannut kahvimitan kertsiltä? Tv. kaffetraatti

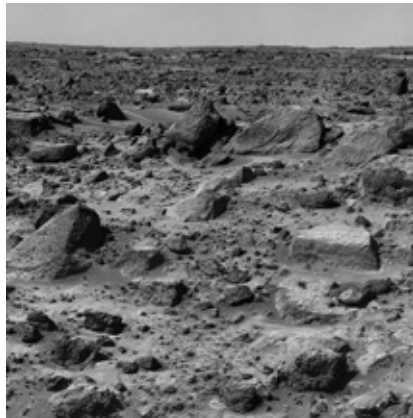
Solidaarisuuden vuoksi pidättäydyn kantelemasta tämän ruojan nimeä. Mutta oikeudenmukaisuuden nimissä kyseisen ruojan olisi hyvä tulla itse esiin ja palauttaa kahvimitta tai ostaa uusi. Tämä puhdistaisi kysei-sen ruojan omatunnon ja pelastaisi kahvittomuuden syvästä kuilusta ne perfektionistiset kahvin lipittäjät, jotka eivät uskalla annostella kahvipu-ruja vain silmämääräisesti.

Primäärisen metsänhoidon kurssi, 5 op

Metsätieteiden kandiohjelma

Maan ulkopuolisen metsänhoidon peruskurssi, jolla opiskelija perehtyy primaariseen metsäsukcessioon suljetun elossapitojärjestelmän sisällä Marsissa. Kurssilla opiskelija oppii mataliin paineolosuhteisiin soveltuvien puulajien kasvattamisesta marsperässä sekä metsäpalojen ja aurinkomyrskytuhojen torjunnasta ja niihin varautumisesta Marsin kaasukehässä. Kurssin jälkeen opiskelija osaa luoda Marsin napa-alueiden säätösuunnitelman sekä tulkita ilman kosteusvajeen ja kasvualustan lämpö- ja kosteusolosuhteiden haitalliset muutokset puun lehdistä ennen puuston pysyviä vaurioita. Lisäksi hän osaa arvioida säteilyturvalaitteiston yhteensopivuuden yhteyttävän biomassan pintarakenteen (havu-/lehtipuu) kanssa.

Kurssi on esitietovaatimuksena primaarisen metsänhoidon soveltavalle jatkokurssille (maist.), jolla opiskelija osallistuu Marsin terraformointiin Mars One -asemalla.

JAHTIVOUDIN PALSTA

Metsonpojan legenda osa 2

Käsky kävi. Metsonpoika on joutunut täysin uuden haasteen eteen. Vanha homenokka on jättäytynyt taistelujoukkojen takaosastoon nuoren metsonpojan mentoriksi. Metsonpojan on aika johtaa tulevia taisteluita nousevaa pahaa vastaan.

Tyhjän päältä hän ei tehtävään kuitenkaan lähde. Vanha homenokka oli viimeisessä taistelussaan ottanut nuoren metsonpojan mukaan johtotehtäviin. Nuoren metsonpojan johtama viiden linnun iskuryhmä oli onnistuneesti kaatanut suuremman pahan kätyrin. Samalla hetkellä Homenokka oman joukkonsa kanssa oli tehnyt tuhojaan kukistaen toisen Suuremman Pahan kätyrin.

Kyseinen taistelu osoitti nuoren Metsonpojan olevan valmis johtamaan tulevia taisteluita. Metsonpoika tietää vastuunsa, velvollisuutensa sekä tavoitteensa. Iso paha ja sen kätyrit on saatava pois Susilaakson metsistä, jotta metsän väki voi elää rauhassa, ilman pelkoa huomisesta. Taistelut rauhasta tulevat kuitenkin olemaan rajut.

Metsonpojan onneksi 11 uutta sotilasta tarjoutui mukaan. Kokemusta heiltä ei vielä taistelun temmellyksestä löydy,

mutta kokeneemmat opastavat heidät Ison pahan metkuihin, jotta tappioilta vältyttäisiin. Metsonpoika noudattaa Vanhan Homenokan ohjeita tuoreiden sotilaiden kastamisessa. Ikiaikaisen perinteen mukaan, joka kolmatta uutta sotilasta kohden otetaan taivaalta tähti. Tähtien energiasta valmistetaan taikajuomaa, joka nautitaan päivää ennen taistelua. Taikajuoman avulla taataan Metsonpojan ja hänen joukkonsa maksimaalinen suoriutuminen tulevan taistelun koitoksesta.

Jatkuu...

Jahtivouti,
Ukko Koivula

TIEDOTTAJAN PALSTA

Tiedottajananne koen tehtäväkseni tiedottaa teitä syksyn pimeydessä lymyävistä vaaroista. Aivan kuten sinä tavallisena kesäisenä hydepäivänä, on myös syksyn pimenevinä iltoina syytä olla tarkkaavainen mihin pistorasiaan läppärinsä liittää. Nimittäin silloin tällöin oikosulun sattuessa saattaa oman näytön lisäksi pimetä myös naapurin, tai kenties jopa koko kurssin, keskeneräiset tallentamattomat Excelit. Mahdollisista oikosuluista huolimatta toivotan forstikansalle mahtavaa syksyä. Tässä syksyn tapahtumia:

- 25.-27.10.** Hyttiälän hirvijahti
  - 31.10.** Urafoorumi
  - 31.10.-1.11.** Metsäpäivät ja laulukierrokset
  - 6.11.** MyForin sitsit
  - 13.11.** Hirvi- ja taimijuhlat
  - 27.11.** Myon kulttuurieksku
  - 28.-29.11.** Luonnontieteilijöiden jouluristeily
- Joulukuu** Myon pikkujoulut
Myon vaalikokous

Kuva: Elli-Noora Kampuri

Tiedotusterveisin,
Tiedottajanne **Veera**